

Ю. БОРЕЙША
ПОЛЬСЬКИЙ ПИСЬМЕННИК

ВІЙНА НЕРВІВ

ПОЛІТВИДАВ при ЦН КП(б)У
КИЇВ — 1941

Ynaka 4852
Klasy 1301

d/44/2024

Довгі роки німецький фашизм готувався до війни. Фашистські генерали знали, що ця війна в умовах існування Радянського Союзу — опори свободи народів — буде зовсім не така, як дотеперішні. Вони розуміли, що це буде війна не лише літаків, танків і кулеметів, але, передусім, війна нервів, духу, моральних сил суспільств.

Німецькі фашисти таємно, в конспірації готувалися до бандитських нападів на свободу народів. Їх вассали — італійські фашисти — навіть не приховували своїх розбійницьких планів. Наприклад, шеф італійської авіації генерал Валле ще в 1939 році в своїй книзі про фашистську війну писав :

«Одною з підстав нашої теорії війни є переконання, що сучасну війну не можна уявляти як вибухове зіткнення мілітарних сил, але — і це головне — як зіткнення моральних сил. Тому першим завданням авіації повинно бути знищення морального опору противника. Отже, ми мусимо розвинути наступ на все і бомбардувати всякі можливі об'єкти, навіть ті, які не мають військового значення».

Таким чином, треба нищити все: міста, села, дитсадки, школи, університети, театри, музеї. Треба бомбардувати цивільне населення по дорогах, зломити волю опору народів, створити міф про непереможність і могутність, обманути всіх і після цього перемогти мілітарно.

Який це має вигляд в дійсності, фашисти показали вже під час війни в Абіссинії. То була перша спроба застосування бандитської науки в життя. Після війни син гітлерівського вассала Муссоліні — Бруно видав книгу «Мої бої в Абіссинії». Ось як цей бандит описує свої «геройства» над беззахисними абіссинськими містами, де не було навіть зеніток:

«Ми сподівалися там сильних вражень на зразок американських кінофільмів, а насправді ефекти були звичайні. Солом'яні абіссінські хати не могли дати бажаного ефекту тим, хто їх бомбардував».

«Малі запалювальні бомби дали мені чимало задоволення. Нарешті ти бачиш бодай вогонь і дим. Так ми сумлінно палили широкі території країни. Жаль тільки, що людей на них вже не було».

«Коли мені не вистачило бомб, я почав кидати ручні гранати. Це було дуже смішно. Я ніяк не міг потрапити в одну селянську хатину, аж врешті підпалив її. Селяни вискочили з палаючої хати немов божевільні, а ми засипали їх осколочними бомбами».

Один з фашистських методів війни полягає в тому, щоб зломити у народу, на який напали бандити, волю до опору, залякати його звірячими мордуваннями, сіяти серед нього паніку і переконання, що противник непереможний.

Після Абіссинії фашисти по-хижацькому накиннулися на беззахисне населення Іспанії. Весь світ пам'ятає нальоти гітлерівських бомбар-

дувальників на мирне цивільне населення Герніки, Барселони і Мадріда. Французська журналістка Террі так описувала нальот фашистських стервятників на беззахисних іспанських дітей під Теруелем:

«Дорога скидалась на ярмарок, забитий людьми і нав'юченими мулами. Всі гомоніли про блискучу перемогу урядових військ і висловлювали надію, що скоро можна буде повернутися до своїх хат. Раптом пролунав крик: «Літаки!» Почалося щось страшне і несамошите. Побачивши натовп, убивці знизились над шляхом і засипали всіх кулеметними чергами. Тікати було нікуди. Коли ж убивці відлетіли, я побачила на шляху страшну картину: стогнали поранені, діти оплакували матерів, матері оплакували дітей...»

Як розпочалася польсько-німецька війна в 1939 році? Перші німецькі бомби впали в курортній місцевості Отвоцьк, під Варшавою, на санаторій для хворих дітей. Фашистська бомба вбила кількох дітей і важко поранила директора курорту, видатного польського поета К. Ліса. Гітлерівські льотчики прекрасно знали,

що в Отвоцьку немає ніяких військових об'єктів. Кривавий напад на хворих дітей вони зробили обдумано, щоб залякати всіх батьків у країні наслідками опору проти завойовників. 1 вересня 1939 року гітлерівські літаки бомбардували робітничий дитячий садок в передмісті Варшави, Жолібожі. Потім фашистський бомбардувальник літав низько над покрівлями будинків і обстрілював дітей з кулемета. 10 вересня того ж року я сам бачив на полі, як гітлерівський льотчик вбив селянського хлопчика, що пас на стерні корову.

Людожер Гітлер та його 17-18-річні фашистські льотчики, одурманені геббельсівською пропагандою, горілкою і кокаїном, не мають ані милосердя ані пощади до людського життя. Фашистські льотчики — це божевільні розбійники, яких виховав колишній пацієнт будинку для божевільних у Швеції — Герман Герінг.

14 жовтня 1937 року чеський орган компартії на німецькій мові «Роте фане» передрукував такі слова з гітлерівської газети «Чорний корпус»: «40.000 божевільних мо-

жуть, якщо дати їм волю, отруїти два мільйони людей». Ось які плани фашистів. Це вони довели в Абіссинії, Іспанії, Польщі і в кожній захопленій країні.

Крім дій авіації, фашистські бандити вживають ще великі танкові з'єднання для страхання населення. Вбитий нещодавно кулею радянського снайпера німецький генерал Гуодеріані писав у книзі «Увага, танки!», що завдання танкових колон у теперішню війну — це йти будучо вперед, сіяти паніку, страх і дезорганізувати народні сили.

Так воно і було під час усіх дотеперішніх воєн фашизму: танкі і мотомеханізовані частини проривалися вперед, створюючи враження, що це прорвалася вже вся армія, і сіяли паніку серед населення.

Але не так воно є під час теперішньої війни німецького фашизму з народами Радянського Союзу. Наші зенітки, протипожежні дружини і передусім сталінські льотчики довели, що нальоти фашистських стервятників на радянські міста і села кінчаються для гітлерівців невдачами. Москва, Ленінград, Київ і

ряд інших радянських міст дають і даватимуть щораз більшу відсіч ворогові.

Ніколи і ніде фашизм не зазнавав такої поразки у війні нервів, як в Радянському Союзі. Намагання зломити дух оборони і боротьби при допомозі бандитських нападів літаків і танків на населення розбилися об сталеву волю радянського народу, який битиметься аж до повної перемоги.

II

Та не тільки при допомозі танків і літаків німецькому фашизмові вдавалося довгий час ламати волю народів до боротьби. У книжці «Моя боротьба» Гітлер писав так: «Наша стратегія повинна бути в тому, щоб розгромити ворога зсередини, примусити його розбити самого себе власними руками».

Коли ми подумаємо про те, чому Гітлер одержував такі блискавичні перемоги над багатьма країнами, то відразу переконаємося, що це сталося в наслідок систематичного, довголітнього обманування суспільств. Фашисти

надсилали в різні країни своїх агентів, які прикривалися патріотичними лозунгами і маскувалися в різних організаціях.

Ми всі пам'ятаємо так звану «п'яту колоду» в Іспанії. Знаємо також, що велику роль відіграла в ній «ПОУМ»—організація іспанських троцькістів. Ще в першу імперіалістичну війну Вільгельм II посадив у Барселоні свого агента барона фон-Кеніга, який фінансував анархістські банди, і ті вбивали невідних йому людей. Перед «повстанням» генерала Франко в 1936 році гітлерівський штаб, при допомозі троцькістів, намагався зломити нібито «лівою» критикою республіканську коаліцію. А під час самої громадянської війни в Іспанії гітлерівські шпіони сіяли серед населення паніку, намагаючись дезорганізувати фронтовий опір.

Німецькі агенти проникали скрізь, обробляли популярних в країні людей, як, наприклад, американського льотчика Ліндберга, дружину позбавленого права на трон англійського короля леді Сімпсон, письменників і громадських діячів.

Особливо широко працювали гітлерівські агентури в Польщі і Франції. У Польщі, де здавна ненавиділи прусаків, де так довго гноблений пруськими юнкерами народ прагнув до боротьби і сьогодні веде її проти німецьких окупантів,—міністром закордонних справ був гітлерівський агент полковник Бек. В липні 1937 року відомий англійський тижневик «Нью Стейтсмен енд нешин» писав про Бека так:

«Одна з найбільш зловісних політичних фігур в Європі—полковник Бек, міністр закордонних справ Польщі. Це один з найактивніших агентів Гітлера. Ще задовго до 1933 року він був тісно зв'язаний з німецьким урядом і, мабуть, з італійським урядом. Саме ці тісні зв'язки примусили французський уряд у 1921 році домагатися, щоб Бека відкликали з поста військового аташе польського посольства в Парижі...

З 1934 року полковник Бек систематично провадив ворожу Чехословаччині політику. Незабаром після підписання німецько-польського пакту він постарався затіяти суперечку

Janke 4852
Rip 1301

з чехословацьким урядом нібито за польські меншості в Чехословаччині. Мобілізаційний план польської армії був цілком змінений. Раніш він був оснований на гіпотезі війни, в якій Польща виступала проти Німеччини, тепер же він ґрунтується на гіпотезі війни, в якій з одної сторони будуть Польща і Німеччина, а з другої—Радянський Союз і Чехословаччина. В дальшому Бек зайнявся інтригами у внутрішній політиці Чехословаччини. З 1933 року Бек виконує доручення Гітлера в Раді Ліги Націй...»

У серпні 1941 року в Лондоні підписано історичну радянсько-польську угоду, яка створює для польського народу реальну можливість пліч-о-пліч з героїчною Червоною Армією боротися за національне визволення проти свого віковичного ворога і ворога всього людства. Польська газета в Америці «Дзеннік людови» повідомляє, що прихильники Бека в Лондоні вилазили з шкіри, щоб всякими інтригами перешкодити підписанню цієї угоди.

Але війна, яку розпочав Гітлер проти всіх народів світу, викрила всіх його агентів. Бек

та його прихильники виявилися зовсім відокремлені від суспільства. У Польщі ніхто не наважився стати на чолі гітлерівського «уряду».

Такими само показали себе в очах своїх народів зрадники Гаха, Хорті, Антонеску, Кіслінг і Лаваль. Методом «п'ятої колони» Гітлеру вдалося тимчасово оволодіти Францією. Довгі роки французські демократи вказували пальцями на агентів Гітлера—Лавалья, троцькіста Дорію, «соціалістів» Поля Фора, Деата і інш. Але гітлерівські агенти вміли тоді викручуватись, вигадуючи, ніби всі обвинувачення проти них — це антинімецькі провокації. Зрадники народу маскувалися в шати захисників честі французького народу, вдавали патріотів, щоб врешті розкрити своє огидне, продажне обличчя.

Партія і уряд Радянського Союзу не барилися з ліквідацією «п'ятої колони», поки вибухне війна. Троцькістсько-гітлерівські банди і всякі шпійонсько-провокаторські агентури у нас вже давно викриті і розгромлені. Всі розрахунки людожера-Гітлера провалилися.

Радянський народ тісно згуртований навколо уряду і партії Леніна—Сталіна.

Навіть фашистське офіційне агентство змушене признатися, що «всі ті, хто думав, ніби Радянський Союз розпадеться, як картковий будиночок, зробили велику помилку».

Ніколи і ні одне суспільство не було так тісно об'єднане проти гітлерівських загарбників, як радянське суспільство.

III

Паніка, посіяна з допомогою літаків і танків, і «п'ята колона» в таборі противника ще не вичерпують усіх засобів гітлеризму в війні нервів. Одним з найголовніших знарядь німецького фашизму є облудлива пропаганда.

Ще під час першої імперіалістичної війни штаб Вільгельма II звернув велику увагу на пропаганду в таборі противника. В книжці американського журналіста Річарда Вільмера Роуена «Історія шпіонажу» ми знаходимо дані про те, як в 1915 році деякі німецькі агенти їздили в Америку не для шпіонажу, а тільки для пропаганди. Їх завданням було

поширювати вигадки про всякі жорстокості та неймовірні випадки знущань німецьких солдатів. Після цього німецький штаб легко міг спростувати всі ці вигадки і, таким чином, компрометував правдиві повідомлення про факти жорстокості німецьких солдатів.

Адольф Гітлер ніколи не працював чесно. Босякуючи у Відні, він займався рекламуванням виробів австрійських фірм, писав рекламні віршики про мило і косметику, потім став пропагандистом націоналістичної групи і врешті — пропагандистом імперіалістичної Німеччини. Цей нелюдський бандит створив діявольський план систематичної пропаганди, яка стала могутньою зброєю в руках гітлерівських гангстерів.

У чому полягає «мистецтво» пропаганди Гітлера? В тому, щоб завжди перед нападом замаскуватися смирним, слабким ягнятком, а після того раптом напасти і кричати про свою надзвичайну могутність та непереможність. В дійсності Гітлер не є ані ягня, ані всемогутній і непереможний. Там, де його армія зустрічає спокійний, врівноважений опір, вона

втікає без ніякої перемоги. Гітлер—це просто добре озброєний імперіалістичний бандит, який зумів використати своїх обманутих і далеко слабших противників у Європі. Сам з природи боягуз, Гітлер прекрасно знає психологію боягузів: його система пропаганди ґрунтується на тому, щоб перевтомити нерви противника, а потім напасти на нього зненацька.

Перед тим, як кидати своїх солдатів у наступ, Гітлер отруює їх наркотиками і горілкою. Так само свої жертви-народи він отруює пропагандою. Спершу він отруював пропагандою Польщу, Чехословаччину, Францію і Бельгію. Побиваючи світові рекорди брехні, Гітлер обіцяв кожній країні недоторканість її кордонів, вічну дружбу і повагу народних прав. У своїх промовах він клявся, що ніколи не порушить кордонів Польщі, що від Чехословаччини він бажає тільки клопоть землі, заселений німцями, що після цього Європа житиме в мирі 30—50 років, що він і не думає нападати на Францію, Бельгію і т. д. Гітлерівські агенти в різних країнах, приспавши пильність своїх майбутніх жертв, гомоніли: наша

країна готова до оборони, нам непотрібні ніякі союзники, ми самі сильні і непереможні. Беки і лавалі кричали: нам ніщо не загрожує. А «соціалісти» полі фори і деати в своїх газетах обманювали народ, що Гітлер, мовляв, запевняє нас у вічній любові.

І коли обманутий зрадниками народ найменше чекав нападу з боку «миролюбивого» Гітлера, саме в цей час Гітлер нападав. «Ягня» раптом перетворювалося в «непереможного завойовника». Він визначав дати свого вступу до європейських столиць, галасував на весь світ, що він непереможний і халав безпорадну жертву.

Свої пропагандистські фокуси Гітлер випробував не раз, і довгий час вони йому вдавались. Перший опір він зустрів у Великобританії. Чемберлен і його кліка, приспані мюнхенськими обіцянками Гітлера, не підготували країну до війни. Але невблаганний у боротьбі з гітлеризмом уряд Черчілля звернувся до англійського народу з одвертими і щирими словами: «Війна триватиме довго. Вона буде важка і може тривати рік, два, три, навіть

чотири. Не треба сподіватися швидкого і легкого переламу, нас чекає ще не одне розчарування. Ми мусимо ще доозброїтися, набратися сил і лише тоді зможемо завдати ворогові остаточного удару». Черчілль так говорив постійно і цим вибивав зброю з рук диверсійних агентур гітлерівської пропаганди.

Спокій і холоднокровність англійців знають всі. Сталінський спокій і певність у боротьбі проти німецького фашизму ми бачимо і у всього радянського народу.

Радянський уряд в 1939 році прийняв пропозицію Гітлера підписати договір про ненапад. Майже два роки мирного життя радянський уряд використав не на те, щоб приспати пильність суспільства і повірити в обіцянки Гітлера, а на те, щоб доозброїти країну, піднести на вищий рівень її промисловість і транспорт. Коли то тут, то там якийсь заблуканий диверсант поширює брехливі чутки, коли невикритий ще шкідник намагається сіяти тривогу, ці спроби завжди розбиваються об спокій радянських людей-патріотів.

Гітлерівська пропаганда перед лицем радян-

ського народу виявилася незграбною, безпідставною, без ніякої точки опору. Ніколи і ніде ще вся облуда і обман гітлерівської пропаганди не провалювалися так ганебно, як під час нападу на Радянський Союз.

* * *

На трьох ділянках гітлерівської війни нервів віроломний ворог зазнав цілковитої поразки. Ця поразка сталася в наслідок того, що— поперше — літаки і танки гітлерівських бандитів зустрічають усюди опір сталінських соколів, опір наших відважних танкістів на фронті, а в тилу—одностайну відсіч радянських патріотів;

подруге—п'ята колона ворожих агентів була вже заздалегідь розгромлена, а з її жалюгідними рештками бореться весь багатоміліонний радянський народ;

потрете—гітлерівська пропаганда не має в нашій країні можливості розгорнути свою підлу і огидну роботу.

Щораз зростаюча пильність радянського суспільства, його організованість і дисциплінова-

ність—ось причина того, що у війні нервів гітлерівський наступ зазнав у нас ганебної поразки.

Симпатії всіх поневолених народів Європи до Радянського Союзу, співпраця свободолюбивих народів сприяли тому, що гітлерівська пропаганда зазнала цілковитого краху і на міжнародній арені.

На що розраховував Гітлер? На те, що Радянський Союз йому вдасться розгромити зсередини. Та цей план провалився. Гітлер розраховував також, що він, вдавшись до обману, зможе організувати «хрестовий похід» і, натягнувши маску мученика в боротьбі з більшовизмом, шахрайським способом домогтися тимчасового миру або підтримки на Заході. Але два роки війни зробили своє: Гітлеру вже ніхто в світі не вірить, його запевнення і клятьби викликають тільки сміх і огиду.

Гітлер сам викрив перед народами своїх агентів, свої методи пропаганди і шантажу. Божевільний фашистський хижак веде тепер свої орди на загибель. Він вже ганебно програв випробуваний метод війни нервів і так

само ганебно програє війну проти свободи на-
родів.

Від нашої дисципліни і організованості за-
лежить перемога над найлютішим ворогом
людства.

Переклав з польської
П. КОЗЛАНЮК

Редактор Ф. Єневич
Ю. Борейша. „Война нервов“

(Отпечатано на українском языке)

КВ-15885. Зам. 575. Друк. арк. $\frac{4}{8}$. В 1 друк. арк. 32.000 ш.
Підписано до друку 28-VIII 1941 р.

Друкарня ім. Фрунзе, Харків, пров. Фрунзе, 6.

07

1. Календарь издательств
и издательств (издательств)
2. Полтавский журнал

Ціна 15 коп.

Указец 4852 •
Рлпс 1301